

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2396/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љубисав Гладовић, адвокат из ..., против тужених Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ... и Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2025/23 од 09.10.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2025/23 од 09.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3079/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1616/21 од 24.04.2023. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужили на име тржишне вредности непокретности и то дела кп. бр. .. пољопривредно земљиште – остало вештачки неплодно земљиште у површини од 0.07,89 ха ..., солидарно исплате 185.415,00 динара са законском затезном каматом од 24.04.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужили солидарно исплате трошкове парничног поступка од 156.013,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног износа до траженог од 165.017,00 динара захтев за трошкове одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 2025/23 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, обавезујућем делу другог става и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/1, 18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је исплата накнаде за фактички изузето земљиште. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, побијаном одлуком је усвојен тужбени захтев и тужени су солидарно обавезани да тужиљи плате накнаду, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Наиме, пасивна легитимација зависи од материјалног права које се примењује на утврђено чињенично стање у сваком конкретном случају, а приложена одлука ревизијског суда којом је другачије одлучено без утицаја је на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из изнетих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 31.05.2021. године, а вредност предмета спора у тужби је 50.000,00 динара. Поднеском од 08.06.2022. године, тужиља је преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 185.415,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**